

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
 Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
Ezves számok 12 krjával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK:

Negyhasábos pént-sor egyszeri közlésért 7 fr.
 Ketszerért 6 kr, többszörért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr.
A nyilttérben:
 minden negyhasábos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötetésben levő hirdető-íradák, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
 vasárnap reggel.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takaré- és Hitelintézeti épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Az utak.

A közutakról és vámokról szóló, 1890. évi I. törv. cikk a közutakat hat részre osztályozza, ugymint: állam-utak, törvényhatósági utak, vasuti állomásokhoz vezető utak, községi közlekedési (viczinális) utak, tisztán közforgalom céljaira létesített közutak.

Ezeket kivül más előforduló, utak a telmerülő esetek alkalmából sorolandók fenntartás szempontjából a községi (közdtül) utak, egyesek közforgalmának valamelyik osztályába.

Mi, lévaiak az első öt részzsel szoros érintkezésben állunk s azok előmozdítására kötelezettséggel bírnak.

Első természetesen az állami ut, melyből nem vagy vonallal bírnak ugyan, de amennyiben itt a területben hiányzik, annyival megvan pótolva a teherrel, mert az állam által gondozott utnak fenntartására magunk is jó összeggel járulni szorítottunk.

Igy vagyunk második sorban a városunkat érintő törvényhatósági uttal is, ide is köteleztünk a darabot tekintve megfelelő teherrel járulni.

Hogy sorsunk ilyen vagy ugyanez a vasuti állomás felé, de különösen a községi közlekedési (viczinál) közutunknál, az kétséget nem szenvedhet és egészen rendes keretudognak s állásnak véletik s vélettelik és magából községi létezésünkben s természetéből folyik.

Ugyanez a sorsunk s állásunk a tisztán községi (közdtül) utainknál is.

Az utolsó ut által még nem vagyunk érdekelve, mert még ilyen nem bírnak, ha ez azonban valamikép kikerül, biztosak vagyunk arról, hogy ennek áldásos terheitől nem maradunk el.

Mert a mi sorsunk hozza magával, hogy semmiféle teherrel hátra ne maradjunk.

És miután hátra vagy vissza nem maradni és előre menni az élet jele, ezután pedig mindnyáján vágyunk,

hát legbölcsebb eljárás a terhektől vissza nem riadni; hanem azok legyőzésére erélyesen törekedni, mert bizony helyesen mondja Vörösmarty: „Nincs veszve bármi sors alatt, ki el nem csüggedett“.

Nem is akarunk mi csüggedni, hanem előrehaladni, előre pedig csak úgy haladhatunk, ha jó utunk lesz, ezt azonban költség és munka nélkül meg nem teremhetjük, azért kell és jó mindenfelé, minden irányban haladni.

No, e részben nem panaszkodhatunk. Az utainkat magunk csináljuk s a mit meg nem csinálhatunk, azt fizetéssel pótoljuk. A megyei utak ugyanis a mieink, már a mennyiben megyei közmunkaadót bőven fizetünk, s azonfelül még pótlásul is, hogy városunkon át megy ez ut, szintén tartozunk fizetni, persze, ezt azon ürügy alatt, hogy a városban benn többet s jobban romlik az ut, mint künn.

Ezen feltevés s rendelkezés különösen sajtószertű, mert városunk lakossága legnagyobb részben kereskedő és iparos lévén, fuvarozási készlettel sem bír s még is annak fejében, hogy jobban kopik ez ut a városban, mint azonkivül, a tulságos kopásnak pótlása fejében a városnak kell fizetni, dacára, hogy a külszekeresek által használtatik legjobban s a koptatás e helyről ered legnagyobb mértékben. Biz ez furesa!

Hanem a szoros igazságnak gyakorlására térünk: nem volna-e igazságosabb és helyesebb, hogy a progressziv adórendszer hozatnék be, vagy pedig az egyenes adók mértéke szerint alapították meg a köteletség?!

Azaz általánosságban véve: nem volna-e könnyebb és költségre kiméletesebb az uti adókat beolvasztani a többi egyenes adók keretébe?!

Mi úgy hisszük, hogy minden tekintetben előnyösebb volna a fizetőkre és olcsóbb az államra.

Léva rendezett tanácsu város szervezési szabályrendeletének tervezete.

46. §.

A számvevő hatáskörébe tartoznak különösen véleményezés a város háztartását érdeklő, vagy a pénztárak ügyvitelére vonatkozó kérdésekben; a város vagyosultjának összeállításánál közreműködés és a jóváhagyott leltár egy példányának megőrzése; az évi költségeloirányzat készítése és a város kezelése alatt levő alapok és intézetek évi költségeloirányzati tervezetének szerkesztése, számfejtés és ezzel kapcsolatban a városi pénztár, ugyis mint adó- és gyámpénztár ellenőrzése; szükség esetén a letétekről jegyzőkönyv felvétele; befizetési utalványok kiállítás; a városi pénztár használatára rendelt naplók hitelesítése és az ettől átvett naplók rovascsolása; pénztárvizsgálatoknál közreműködés és a városi pénztár számadásainak, illetve bármilyen néven nevezendő számadásnak átvizsgálása; továbbá a városi pénztár által vezetett főkönyveknek — és azokban a megtörtént előírásoknak hitelesítése, nemkülönben az év folyamán megrendelt pótelőírások vagy törlesztések fogantatásának ellenőrzése; a költségvetésekben megállapított tételeknek a város és a kezelése alatt levő alapok és intézetek bevételeinek és kiadásainak, — nemkülönben az ingatlanok és javadalmak jövedelmeinek, valamint a várossal kötött szerződéseknek és azok lejáratú idejének nyilvántartása; nyilvántartása továbbá a város és a kezelése alatt levő összes vagyonoknak, alapoknak és intézeteknek, tartozásainak és követeléseinek; gondoskodás arról, hogy a város és a kezelése alatt levő alapok és intézetek jövedelmei a kellő időben es kellő mértékben befolyjanak, tartozásai pedig — kellő időben törlesztetők és törlesztve is legyenek; továbbá gondoskodás arról is, hogy a szerződések lejáratú ideje a tanácsnak 6 hóval előbb bejelentessenek; végre felügyelet, hogy az évi költségvetési előirányzatok szoroson betartassanak.

47. §.

Hogy a számvevő feladatainak mindenben megfelelhessen, azon ügydarabok, a melyek elintézése a költségvetési fedezet és szükséglet kérdésével összefügg, vagy a melyeknek elintézése kiszámításokkal van egybekötve, vagy előzetes számfejtést igényel, az előadó által rövid uton előzetesen a számvevősséggel közlendők s az ügydarabokra vezetett számvevői vélemény figyelembe vételével intézendők el. Az elintézésről, valamint mindazon ügyekről, a melyek ismerete nélkül teendőit helyesen nem végezheti, a számvevősség a hozott határozatok közlésével értesítendő. Ezenutal az adó- és illetékpénztár, illetve gyámpénztár kivételével a pénztárak által minden befizetési és kifizetési okmány, számfejtés céljából, előzetesen a számvevőhöz utasítandó és a megtörtént számfejtés jelölül a számvevősség által számfejtési záradékkal látandó el.

48. §.

A számvevő által teljesítendő számfejtésnél a főfigyelem arra fordítandó, hogy a város ne károsíttassék; ennél fogva szigoruan figyelembe veendő:

- a) Jogosult volt-e a megrendelő és megrendelés?
- b) A felszámított díjak egyenként vagy összesen nem voltak-e már korábban felszámítva?
- c) A felszámított összeg a megrendelő vagy felszámítónak nem évi vagy havi fizetése, avagy általánából volna-e fedezendő?
- d) A felszámított árak a helyi és időszaki áraknak szerződésben, vagy hatósági rendeleten alapuló díjszabályoknak megfelelőek-e?
- e) A számlák kellőleg igazolvák-e s a nyert előlegek kiutintetve vannak-e?
- f) Az összes számlák és mellékletek helyesen vannak-e számítva és összesítve?
- g) A felszámított összeg fedezését tallálja-e a költségvetésben s nem lett-e az ezen összeg által túlhaladva?

49. §.

A városi számvevő a hozzá beérkezett utalványokat azonnal megvizsgálni tartozik és amennyiben a számfejtés vagy egyéb

felvétele végett a letevők együttesen jelentkeznek, de miután még nem jelentkeztek, a kereset idő előtti.

Természetes, — folytatá Fejenagy Ferencz — hogy a pert a curián, Gombócz Balázs javára a felebbezésben előadott nyomós érvek alapján megnyertem s ennek messzeföldre híre ment s az én klientelám meg lett állapitva.

th. . . J.

Jozéfa.

I.

Szemed nyájas, mint a kék ég,
 Lelked oly szép, olyan tiszta,
 Mintha angyal lett volna s uty
 Szállott a vén földre vissza.

Midőn némán nézlek, édes,
 Imádkozom, angyal érted:
 Maradj, milyen eddig voltál,
 Imádságos, tiszta lélek!

II.

Más, ha beszél kedveséhez,
 A csillagot is lehozni,
 Ébenfüttit angyalának
 Szívárvánnyal általónna.

Nem igérek semmit néked,
 Nem tehetem, nem is kérek.
 Hiába is volna minden,
 Ha szívemmel be nem éred.

Doktor Ferencz.

TÁRCZA.

Az első per.

Fejenagy Ferencz ügyvédnek végheten sok emberi hibái és fogyatkozása dacára irigyelt klientelája volt. Többször kérdezősködtem ennek oka felől, míg végre elbeszélte előttem a Májás contra Gombóczfele pert, mely szerencsésjét és jó hírnevét megállapította.

A kezdő ügyvédek okulására, kik úgy akarnak pert nyerni, hogy oktanul minden tagadnak, a mint hallottam, úgy beszélem el e per történetét, kezdve az elején, mint ez az alaposág kedvéért faluhe-lyen szokásos.

Zsellér Májás Mártonnak a kupeczkedés annyira kifizette magát, hogy Pelbárhidán már a notárius is Májás Márton uramnak szólítottatta.

A jó mód magyarázza meg, hogy egy szép napon 6000 forintot dughatott a csizmaszárbá, hogy ismét harmadfü tinókat vásároljon a d . . . i nagy vásáron.

Óreg este volt már, midőn Májás Márton uram a tett helyére ért s Gombócz Balázs kocsmájába bekopogtatott, hová már máskor is volt szálva.

Csak az ivóban található még annyi helyet, hogy éjjeli nyugalomra a földön, a többi vásárosok közt meghuzódott. No de a szomszédjait ismerni kívánta, így elegyedett beszédbe azokkal, kik közvetlenül mellette hajtották fejüket pihenőre. Különös véletlen, hogy a két ismeretlenben hasonló foglalatosságú jámbor kupeczeket talált.

Egyforma hivatásu egyének hamar bizalmassá lesznek egymáshoz, ez adja meg a magyarázatát a három kupecz azon elhatározásának, hogy a kocsmá gyanus népére való figyelemmel, óvatosságból megőrzés végett pénzeiket adják át Gombócz Balázs kocsmárosnak, ki jómódu és becsület dolgában párját ritkító polgára volt D. városának.

Pénzüket, összesen 10,000 friban, át is számolták a kocsmárosnak megőrzés végett, azzal a kikötéssel, hogy azt háromjuk kezéhez adja majd vissza.

A két idegen kupecz alig, hogy meghajnalodott, elhagyta a kocsmát, mert megnézni és tudni akarták, milyen lesz a gyülekezés? lehet-e jó vásárt remélni?

Májás Márton csak várta egy ideig őket, de mert nem jöttek, ő is utánuk indult, megnyugodva lévén az őrizet alá adott pénz sorsa felől, miután a kocsmáros még fel se kelt és a két idegen is pénz nélkül távozott.

Gombócz Balázs, mihelyt felébredt, azonnal a kupeczek után kérdezősködött, de miután azt az értesítést vette, hogy azok a vásárra már kimentek, ő is szokott napi foglalkozása után látott.

Dél előtt 10 óra lehetett, midőn a három kupecz közül az egyik berontott Gombócz Balázs-hoz és sietve beszélt el, hogy igen jó vásárra van kilátásuk, tehát szükség van a pénzre, adja ki azt; Gombócz Balázs erre, a magát Csiba Ferkónak nevező jelentkezőnek gyanutlanul kezéhez adta tanuk előtt a 10,000 forintot.

Csiba Ferkónak azonban, bár őt a pénzből csak 500 frt illette, kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy ismeretlen társait keresse, hanem kerekét oldott és többé őt D . . . városában nem látta senki.

Igy került Gombócz Balázs kellemetlen perbe, miután Májás Márton és károsult társa 9500 frtért perelték, azon az alapon, mert a 10,000 frt megőrzése oly feltétellel bízott rá, hogy azt csak a három letevőnek együttes jelentkezésükre adja vissza és ezen elfogadott feltételt megszegte, midőn az egyedül jelentkező, állítólagos Csiba Ferkónak fizette ki az egész összeget.

Gombócz Balázs ez alapon úgy az első, mint a másodbírótság csakugyan ő is marasztalta, pedig az ügyvédje mindent fagadott ám, ugyannyira, hogy azt is tagadásba vette, hogy Debreczenben valaha országos vásár lett volna.

Ekkor — ugymond Fejenagy Ferencz ügyvéd — a kétségbeesett Gombócz Balázs perével, azaz a felebbezésével engem bízott meg, én rájöttem, hogy a polg. prdts által törvényesített hazudozással és tagadással célt nem értünk, elmés, rövid feebbezésben tehát ellenkező álláspontra helyezkedtem, mondván „igazuk van felpereseknek, mert a mint maguk állítják, a 10,000 frtot tőlük valóban oly feltétellel vette őrizete alá alperes, hogy azt csak akkor lesz köteles kiadni, ha azért hárman, tehát együttesen jelentkeznek; ezen feltétel teljesítését alperes nem tagadta meg, hajlandó a 10,000 frt kifizetésére azonnal, mihelyt nála annak

okokból azok ellen aggályai merülnek fel, erről 24 óra alatt a polgármesternek jelentést tenni kötele és az aggályos utalványokat kiutalt összegek felvételét célzó okmányokat számfeljéti záradékkal újabb intézkedést el nem láthatja. Az utalványozásra hivatott hatóságokat azonban a számvevői vélemény nem köti meg, miért a számvevőség a kifogásolt utalványokon alapuló kifizetési okmányokat az utalványozó hatóság újabb utasítására, ily záradék mellett: „a képviselőtestület”, „tanács” vagy „polgármester” felelősségére számfeljéti és számfeljéti záradékkal ellátni köteles.

50. §.

A város fennhatóság alatt álló pénztárak kezelői által készített mindennemű évi számadások a számvevőség által az alább következők különös szemmel tartása mellett vizsgálatnak meg.

A számadók az összes okmányokkal felszerelt naplókat, illetve számadásokat az okmányokról két párban készített jegyzék kíséretében közvetlenül a számvevőhöz küldik be, beküldés után a tanácsnak arról jelentést tén.

A naplók előzetesen mindenképp az iránt vizsgálatnak meg, hogy szabályos aláírásokkal s jegyzékben foglalt okmányokkal el vannak-e látva? nincs-e a napló oda nem tartozó számjegyekkel vagy egyéb-ként beírva?

A két párban érkezett beküldési jegyzék a lelethez képest átvételi bizonylattal ellátandó s legkésőbb 8 nap alatt az egyik példány az illető számadó-hivataltalnak visszaküldendő s a beküldött naplók és számadások a számadási könyvbe beíratandók.

Ellenkező esetben, ha t. i. a naplók oda nem tartozó dolgokkal beírva vagy tisztátalanok, akkor azok visszautasítandók, mely visszautasításról a tanács jelentéssel értesítendő.

(Folyt. köv.)

Budapest, 1891. február 26-án.

— A rendjelszerzők. — Nagy vita a képviselőházban. — Elet a budavári királyi palotában. — Az ifjúság előkészülete márczius 15-ére. —

Aztán mondja valaki, hogy nem híres város ez a Budapest! Ha az ember, mind felakarná jegyezni azt a sok apró történetet, csiribiri históriákat, csak a mik huszonegy óra lefolyása alatt történnek, hát belefájlana a feje. Lopás, sikkasztás, öngyilkosság mindennapi dolog. Ezek nélkül a zes mákvirágok nélkül nem is képzelhető diszern főváros. Hanem ha aztán egy pár moheccz kerül a szíre, akkor ugyan tóra jó tvák a kíváncsi fülek. A minapában jó nyicz volt az Abrányi históriája, a ki egy hecc mint most sül ki a dolog — ál Bis — ezt interwiewolt meg. Akkoriban sokat mar ttunk rajta.

A feltalált boldogság.

Ira: LELKES NÁNDOR.

Apja öngyilkos volt. Anyja pedig férje halála feletti bánatában pár hónap mulva halt el. Apró leányka volt még, mikor születet el veszté. Kis lábain alighogy megtanult állani, jóformán még alig érezte az anyai szeretetet; csak atyja s anyja, nevét tudta kimondani, meg a saját nevét rebegték el kiesiny ajkai; csak is annyit tudott magáról mondani, hogy Wandának hívják.

A gyermek árván s egyedül nézett a jövő elé. De a gondviselés nem hagyta elveszni. A fővárosban laktak Torda Béláék, fiatal házasságok. A férj lelki barátja volt a gyermek atyjának, ki egy hátrahagyott leveleiben bucsut vett barátjától, melegen ajánlotta annak támogatásába a magára hagyott nejét s gyermekét.

A könyörületes emberek megszánták s házukba hozták a gyámoltalant.

A gyermek tehát idegenbe jutott. A sors keze, mikor még gyámoltalan cseprő volt, megóvta a haláltól, de bár ellenkezőleg tett volna.

Sok keserű percet kellett átélnie hosszú tizenöt év alatt, bu, kétség s remény főzött — tapasztalni. Tapasztalni a saját tehetetlenségét, a mások méltatlanságát s közönyösségét.

Be, sokszor sózta meg forró könnyeivel azt a szelet kenyeret, mit félénken tehetett szájába s mit előbb ki kellett érdemelnie. Tordáék a gyermeket „megszánták” tehát, hogy idővel hasznát vegyék.

Fejlődésével a helyzete kezdett mindinkább sanyarubbá lenni.

A szenvedések reá nézve mintegy elkerülhetetleneknek látszottak.

Hanem az se mindennapi, a mi legközelebb történt. Pulszky, a képviselő, egyik helyi lap reporterjának megsugta, hogy egy országos intézet igazgatója egy miniszteri tanácsos segítségével többeknek rendjelkövetését ígerte meg bizonyos föltételek mellett. Az újság másnap egész czikkben hozta ezt az apró hírt, a közönség egyszerre kíváncsivá lett. A kávéházakban diskurzus tárgyává tették. A pletyka nőttön nőtt, elannyira, hogy az illetékes miniszter saját hatáskörén belül vizsgálatot indított meg. Nosza! lett erre lótas-futás, akár csak a csabai bank bukásánál. A nagy titokból többé nem maradt leplezetlenül semmi. Csak azt halljuk, hogy a közvetítő miniszteri tanácsos Liphay István volt. Erre Liphay becsületbroság elé vitte ügyét, mely őt teljesen rehabilitálta. Ezt a miniszter határozat alakjában az összes ügyosztályokban kihirdette.

Most már tiszta volt a láthatár, csak bűnbakot kerestek, Liphay tisztára mosta a határozat, de Ordódy Lajost, az országos gazdasági egyesület igazgatóját annál inkább belemártották a szósbak. Nyíltan beszélték, hogy ő volt az, ki többeknek rendjelek követését megígerte. Hanem még csak most következett az igazi heccz. Ordódy Liphay ellen főjelentést tett, mint azt a Pesti Hirlap hozta. Most már csak az utolsó felvonás, az ekszpozíció van hátra. Soha sem várták még valaminek ugy a kifejlését, mint ennek a tragikomédiának, akáresak Abrányi-Bismarck interwiewjának.

Tízben volt a képviselőház is e héten. Szébbnél-szebb szónoklatok tűze szikrázott jobbról-balról. Szinte hallani lehetett az összemért hangok érczének kecczanását. A konzuláris bíraskodásról szóló törvényjavaslat nem folyt le simán, a mint ezt előre láttuk. Az ellenzék határozottan ellene foglalt állást, mert ez, mint multkor is említém, új közösgyvet teremt meg. Apponyi hatalmas beszéddel támadta meg Szilágyit, ki némán és mereven ült pirosbársony miniszteri székeben. Majd a függetlenségi és negyvennyolczas párt legjobb szónokai állottak síkra és hatalmas szavukat felemelték a javaslat ellen.

Csakhogy Polónyi hallalija nem sikerült, mert a ház elfogadta a törvényjavaslatot, mint mindent, a mit elébe terjesztettek. És így az a nagy eredményben meddő, de erkölcsi tekintetben rendkívül fényes volt.

Rendkívül fényes most a budavári királyi palota is. A mai nagy fogadásra megnyitották az összes nagy fogadási termeket, melyek szébbnél-szebb déli növényekkel vannak feldíszítve. Különben, hogy a királyi család ideháza idész, igen élénk élet uralkodik a várpalotában. A király több ízben adott kihallgatást, sokszor volt a vári ebéd, melyeken mindig számos vendég vett részt. Ma pedig nagy fogadás volt, melyen a királyi páron kívül megjelentek az itt időző főherczegek is. A királyi termek ragyogtak a fény- és pompától. Nincs is méltóbb helye a magyarok királyának az ősi Buda váránál, mely századok óta hirdeti a legelső magyar ember, a király nagyságát és dicsőségét. Ritkán látnak a vén falak annyit vendéget, mint ma. A czimeres zászló fodrait vígan lobogtatja a szellő.

A sors mintha e gyermeknek szabta volna ki leginkább azt a végzetet, melyben megtanulja ismerni mások kegyelmét.

Azon idő alatt már a golya is belátogatótt Tordáékhoz; egy egészséges babával ajándékozta meg azokat.

Wanda most már dajka számba is ment. Karján elhordani, elringatni a gyermeket, eljárásni azzal szeretett s örömmel teljesítette kötelességét. De ez mind kevés volt; Tordáék többet kívántak.

És Wanda ez ellen mit sem tehetett. Dolgozott, többet és többet szorgalmasan s egész erejével.

De e szorgalom sem elégítette ki Tordáék kíváncságát. A kifogások mindegyre tartottak. Tordáné pedig, ki távol volt minden gondtól s tehertől, nagy könyvemesen olvasgatótt, vagy mással szórakozott, míg Wanda izzadt a munkában.

S mit tehetett? ellene nem mondhatott, belátta, hogy Tordáéktól függ, azoknak köszönheti felnövekedését.

A sok virrasztás s a sok más munka egészen kimeríté; mindinkább emészteni kezdé a fiatal leányt. Panasza nem fakadhatott; nem volt ember, ki előtt elmondhatta volna szenvedéseit, csak oly helyen a hol senki sem láthatta, hullatá könyeit s mintegy könnyebben érezte magát a sírás után. Sokszor — ha kiszabadulhatott ez átkos helyről — felkereste a templomot, ott fojtott szokogás között térdreborulva imádkozott. Itt kiöntheté szenvedéseit, elpanaszolhatta bajait, kitárhatta szívét egész valójában a mindenképp ura előtt, sirt könnyörögve attól. Hiszen Pest nagy város, itt kevésbbé ismerik egymást az emberek; az összegyűlt hívők is mind oly ismeretlenek voltak előtte.

A főváros egyik szűk utcájában bé-

Közeleg az idő, mikor a szabadság napját ünnepe minden magyar ember. A szabadság eszméjeért soha senki sem tudott ugy lelkesülni, mint az ifjúság, melynek szíve a fiatal tűz hevében égve, mindig lelkesedik az iránt, a mi szép, jó és nemes. Márczius tizenötödikét mindig megünnepele a főváros, az idén sem marad el. Hiszen ez az ország szíve, ennek kell jó példával járni elől. Hazánk nagyjainak legnagyobb része ennek a temetőjében aluszsa örök álmát. Az egyetemi ifjúság kebelében megindult már a mozgalom az ünnepély megtartásának módozatára nézve. Az egyes nagyok sírján emlékszedet tartanak, a szokatot és a hymnuszt fogják énekelni. A szónokokat a vasárnapi gyűlésen fogják megválasztani, a kik aztán hirdetni, hangoztatni fogják az elhunyt nagyok eszméit, melyeket el nem tevetett az idő, ki nem ölt a bilincs és a bitó, hanem élnek és élai fognak, míg magyar ember lesz a földön. Az ünnepélyt az idén is fényesen tartják meg, méltóan a multhoz. Márczius tizenötödikét piros betűvel kellene jelezni a magyar kalendáriumban, mert ez csakugyan nemzeti ünnep.

Fővárosi levelező.

Rendkívüli telek. A „Földrajzi Közlemények” legutóbbi számából jegyezzük ki a következő adatokat: 1241/42. évről van a legelső följegyzésünk, amídon a tatárok hosszú időn keresztül járhattak a Duna jegén át a Dunántul pusztítására. 1458. január hó 22-én hirtelen beállott a Duna, melynek jegén kiálto ta Szilágyi Mihály az ő 40,000 vitézével Hunyadi Matyás magyar királylyá. 1476. december 10-én Matyás király Sz. Fehérvárott sátrak alatt a szabadban fogadta menyasszonyát, Beatrixot. 1641-ben a Király hegyen aug. 5-én 150 fő és 3 pástor fagyott meg. 1662. május 19-20-án nagy hó esett s utána oly fagy következett, hogy 7 napig fekvé maradt a hó. 1677 kemény tele miatt Kecskemét lakossága kákagyökéren tengődött és sok ember éhen halt. 1724. és 1725-ben oly havazások voltak az északi megyékben augusztusban, hogy számtalan állat elpusztult. 1751-ben a tél szigora a farkasokat az istállókig űzte, a nyulakat pedig ekkor kézzel lehetett fogni. 1785-ben oly hosszú tél volt, hogy takarmány híján a házak szalmafüdelével is táplálták a jószágot, melyből sok éhen veszett. 1795-ben a fák öszszetörték a hó sulyától, a farkasok fölakadtak a nagy hóban s e miatt elpusztultak. 1797. szigoru tele után Debreczen környékén júliusban majdnem bokaig erő hó borította el a mezőt. Igen hideg volt az 1808., 1825., 1829., 1836., s fővárosra oly emlékezetes 1838. és a magyar szabadságharc vértanút szaporító 1848. és 1850., 1853. tél. Szogeden 1860. május havában havazott; ugyanez történt Szecserben 1866. május 3-4. napján annyira, hogy számkézni lehetett még később (24-er) virágjában fagyott el az egész a föld összes gabonatermése. Nagyon hideg volt az 1869. tél az 1876., 1879-80. tél még legtöb-bünknek emlékezetében van. Idei télünk pedig ugy tartóssága, mint a nagymennyiségű hó által is bizonyára a ritkábbak közt foglal helyet.

reltek volt egy emeleti lakást Tordáék. A szobák ablakai ugy az utcára, mint az udvarra nyíltak, mely utóbbiakkal egy irányban az udvar másik oldalán szintén egy ablak tűnt fel nagy üvegtáblával. Az emelet mindkét oldalát vasrostélyu terras köté össze, melynek két oldalán lépcsők vezettek le a kapu alá.

Wanda figyelmes kezdett lenni a szemközti ablakra, mert az — hosszabb ideje már, hogy itt laktak, — még egyszer sem volt nyitva, hanem sűrű függöny takarta el. — Talán lakó nincs ott? — tépelődött Wanda, mikor a kíváncsiság annyira győtré — vagy ha van is, tán távol van a háztól?

Igy volt hosszabb ideig, Wanda már nem is érdeklődött annyira az ablak után, feledni kezdé azt, feledte vele szomorú helyzetete.

Egy nap reggeli takarítással volt elfoglalva s épp az udvari ablakok körül dolgozatótt, mikor kitáru a szemközti ablak erős zörej kíséretében s abból egy szép arcú, fiatalember kihajoltan, molón szíjva magába a reggeli friss léget.

Wanda első pillanatban megzavartan majd az ifjura tekintett, majd tovább folytatta munkáját, de ezt sem telette anélkül, hogy a csinos fiatal emberre egy-két futópillantást ne vetett volna, aki szintén óvatos, de mély tekintetével ostrom alá fogta a leányt. És ezen naptól fogva gyakrabban nyílt a két ablak s a két fiatal szempillantásai oly kérdők voltak.

Egy napon szokott munkáját sietve iparkodott elvégezni Wanda. Mikor készen volt avval, öltözéshez fogott. Egyszerű ruháját magára öltve, a városba felkészülten távozott hazulról. Lassu s könnyed léptekkel haladt a hosszú terrason végig, közbe-közbe egyet-mást igazítva ruháján, mire a kigyózó

Különfélék.

— A bars megyei gazdasági egyesület február 28-án tartotta közgyűlést Léván. Tárgyai, mint az a közgyű és előt közzé volt tette két pontban foglaltattak és ugyan: a számvizsgáló bizottság jelentése az 1889. évi számvizsgálásról, chezz az említett évre szóló számvizsgálás és mérleg bemutatása, melyek elismerés és hála kifejezéssel a működő elnök L e i d e n f r o s t László iránt foglaltattak s nag örömmel töltöttek el a szép számmal megjelent egyesületi tagokat, hogy az egyesület ügyei ugy megjavultak, hogy immár a jövőben az akező életében lephet. Ezen elismerésének kifejezést adott jegyzőkönyvileg s a közgyűlés a fenntartott elnöknek, mert mindenki érzi azt, hogy egyedül az ő munkásságának s erélyének köszönheti a már nar hanyatlani, veszni indult egyesület újabb életének képessé tételét. — A gyűlés második tárgyaként elnök és alelnökök vázlatosa lévén napirendre tűzve — mert az érintett tisztviselők már a mult évben történt lemondása folytán — általuk e helyek csak ideiglenesen póltottak, megválasztották: alelnökül Garamvesztől K a z y János Bars megyei főispánja, első alelnökül: F o g l e r Lajos, második alelnökül: J u h á s z Balint. — Szerencsés és sike t kívánunk a megválasztott tagok egyesületi működéséhez. — Következett az egyesületi titkár és pénztárnok választása — melyre a közbizalom L e v a t i c h László irányában nyilatkozik — az összejött igazgató választmány őt meg is választotta. — A gyűlés kapcsán az egyesület egyéb ügyeinek ismertetésére még visszatérünk.

— **Báro Nyáry Béla** altábornagy, József főherczeg főltvármestere e hó 25-én 59 éves korában meghalt Budapsten. A gyászír anél nagyobb részvétet keltett, mert alig tudták róla, hogy régen betegeskedik, hogy szervezete alapjában meg van támadva s még az orvosok sem hitték, hogy ilyen közel van a katasztrófa, mely a széles körben tisztelt férfi életét kioltotta.

— **Kaszinó-estély.** A kaszinó-estélyeket rendező bizottság febr. hó 27-én tartott ülésén elhatározta, hogy ezen czuklusban az utolsó estély április hó 4-én tartassék, a miről ugy az egyesület tagjait, mint az estélyek iránt érdeklődő közönséget lapunk utján értesíti a bizottság.

— **Tüzoltó-egyesület Veregélyen.** Veregélyen önkéntes tűzoltó-egyesület alakult, a melynek alapszabályait a belügyminiszter a bemutatási záradékkal e napokban látta el. — E városkára nézve, — melyben a mult év folyamán 8 tüzeset fordult elő, — valóban áldás lesz egy jól kiképzett tűzoltó-csapat.

— **Kisdudóví Ujbányán.** Az ubányai kisdudóví — mint örömmel értesültünk — már teljesen fel van szerelve s bé is van rendezve. A kisdudóví győrtökságának elnöksége e napokban avasztta ki annak vezetésére B o z z ó Stefanit, a ki e hó elején kezdé meg működését.

— **Bátori Schulez Bódog életrajza.** A körmozsbányai magyar egyesület Bátori Schulez Bódog 1848/49-iki vitéz honvédezedes körmozsbányai szülőházának emléktáblával történt megjelölés alkalmával el-

lépcsőkhöz ért. Itt már kisé meggyorsítva lépteit, iparkodott azokon lefelé.

Wanda meztözben mintha érezte volna, hogy halk s gyöngéd léptekkel valaki követi, majd mintha a léptek csendes toppanása néla megszakadna.

De Wanda különös léptekre nem lett figyelmesebb, hanem sietve iparkodott a lépcsőkön lefelé, hogy dolgait mihamarabb elvégezze.

Már csak az utolsó lépcsőről kellett lelépnie s még egy fordulatot kellett tennie, hogy a kapuhoz erjen, mikor hirtelen a kezében tartott keszkenője kicsuszott s a márvány-lépcsőre esett. Wanda lehajolva a tárgy után nyúlt, de egy ismeretlen kéz nára mögött sietve felkapta s neki nyujtá azt át.

— Köszönöm — susogta Wanda, mialatt orcáját erős pir futotta át; maga előtt látta azt a fiatal embert, a ki a tulsó oldalon lakik.

— Nem illő e járás ugyan — szólalt meg az mosolygó arczezal s esengő hangon — hogy itt mutassam be személyem, hanem azért vagyok bátor, nevem: Bolgár Kálmán megyei gyakornok, — mialatt mélyen meghajtá magát a leány előtt, ki ezek után gyöngéden fogott vele kezét.

— Amint látom nagysád — szól ott ismét, — a városba siet.

— Igen, teedőim vannak — szólott némi zavartsággal Wanda.

— Ha megegedi nagysád, kísérelője leszek egy darabig?

Wanda e szavak után gyöngéden harrapta meg cseresnye ajakát s szemlesütve adott választ.

Valami különös érzés fogta el, mikor a fiatal embert maga mellett látva, azt a

Beniczkyne, leányainak. Az „Egyetem Regénytar” legújabb két köteté Beniczkyne Bajza Lenkének „Rang és Pénz” című regényét hozza. A kiváló író ezt a regényt „Ilona és Agáthe” leányainak ajánlja emlékkül. Nem mulasztjuk el, hogy a szép ajánló sorokat, — melyek egyszersmind sejtjenek a regény tartalmát — egész terjedelmében ne közöljük.

„Leányaimhoz. Nem azért írom e néhány sort könyvem eljére hozzátok, mintha szükségesnek tartanám, hogy azt, mit az anya leányainak mond, lenyomtassák! Csapnán azért, hogy figyelmetekbe ajánljam azon dolgokat, mik az éjjel regényemben előfordulnak, az életből, érzelmekről, előítéltről és a nő igazi, valódi megvesztegethetetlen érzelméről.

Én, ki mindenek fölött becsülöm az ést és tehetséget, nem habozom kimondani, hogy előttem a nő csak akkor érdemi meg igazán ezt a szép nevet, ha szíve van! A nagy tehetség a nőnél csak kivétel, de a szív: az minden leány, minden asszonnyal nélkülözhetetlen.

Tűrődelem, elnézés, enyhe ítélet, ragaszkodás hűség, szeretet és kitartás: ebből álljon az asszony egyénisége! Ekkor mindenki levezi előtte a kalapot. Ezt akartam munkám által belétek ojtani. Ha sikerült, boldog vagyok. Csak azt a keveset olajom még hozzátok intézni, hogy sola se tévedjétek ama sötétségbe, melynek a legtöbb ember hajlandó nagyhangzása, pompás nevetek adni, de mely egyszerűen „előítélet” s melyből keserves a kibontakozás, és nehéz, görögnyös az út a felvilágosultsághoz jutni.

A munkát, érdemet, tehetséget és ést becsülnék mindenek felett, de ítéletek mindig szívetekkel. . . . Es ekkor kedves emléket emeltek nekem, ha egykor nem leszek s a világ éráját meg fogja kömyíteni azon édes és jövőtökra nézve megnyugtató tudat, hogy a vallást és szeretetet örökségül, emlékkül hagytam hátra szívetekben.”

Beniczkynek ez a regénye, az „Egyetemes Regénytar”-nak 96—97-ik kötetét képezi. Ara a két kötetnek csinos piros egész vászonkötésben 1 ft.

Egy jó szaklap. A „Magyar Kertész”, mely a gyümölcsfaterenyésztés, konyhakertészet és mezőgazdaság ügyeit karolja fel, rövid fennállása óta már is méltó feltűnést keltett kiváló cikkeivel s most vesszük a február 15-iki számát, a mely gazdag és változatos tartalommal jelent meg. Cikkeit a következők: „Az elfagyott gyümölcsfák gyógykezeléséről”, Mednyánszky Sándortól. „A melegágyakról”, Czapary Dénestől. „Spiegel magkereskedése az újdonságok terén”, „Kormányintézkedés hazai gyümölcsészetünk érdekében”, „Február havi teendők”, „Utasítás a községi faiskolák berendezéséhez”, „A gyümölcsfákra legveszélyesebb négy hernyófaj”, „A boggyógyomlások tenyésztése”, „Vegyesek”, „Szerkesztői üzenetek”, „Hirdetések”. Ezen jeles szaklapot, melyet Bornemissza Zoltán gazd. vándortanár szerkeszt, ajánljuk lapunk olvasókörztségének figyelmébe pártolás végett, annál is inkább, mivel előfizetési ára **egész évre 2 ft 40 kr.** oly olcsó ár, hogy azt bárki is könnyen megszerezheti. Előfizetések a „Magyar Kertész” kiadóhivatalába Nagy-Szöllőse (Ugoesamegye) küldendők.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 7 ft 70 kr, 7 ft 90 kr. Kétszeres 6 ft — kr. 7 ft 10 kr. Rozs 6 ft 80 kr. 6 ft 90 kr. Arpa 6 ft. 60 7 ft — kr. Kukorica 6 ft. 20 6 ft 50 kr. Bab 6 ft 80 kr. 7 ft — kr. Zab 6 ft 60 kr. 6 ft 80 kr. Lenese 7 ft 20 kr. 7 ft 50 kr. Köles 4 ft 80 kr. 5 ft — kr.

Nyiltér.

Selyem granadines, fekete és színes (mindenfélre világos szíben is) **95 krtól** frt 9,25 per méter (18 minőségben) vég és darabszámra küld porto-és vámmentesen **Henneberg G. cs. és kir. udv. szállító Zürichben.** Miatkkal forduló postával szolgál. Levelekre Svájcba 10 kros bélyeg ragasztandó.

Hirdetmény.

Alulírott Gr.-Szöllös m. város előjárósága által ezennel közhírré tétetik, hogy f. évi február hó 25-én hozott képviselői határozat folytán a m. város tulajdonát képező 168 összcírású számú és tűz által elpusztult ház, jegyzői lakul átídomítandó és nyilvános árlejtés útján felépítése biztosítandó, ennek folytán az árlejtésre **f. évi márczius hó 8-ik napjának d. u. 3 órája** a körj. irodában kitűzetik, miről az építési szándékozó vállalkozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételek hivatalos órán belül a körjegyzői irodában bármikor megtekinthetők, z'rt ajánlatok az árlejtés megtartása előtt a községi bírónál benyújtandók.

Gr.-Szöllös, 1891. évi febr. 27-én.

Az előjáróság.

A Budapest és Bécs között tervezett vilamos vasutra a kereskedelemügyi miniszter az előmunkálati engedélyt nem adta meg. — **Ferencz Ferdinánd** főherceg, trónörökös, a ki e napokban érkezett haza Oroszországból, hol a cárnak vendége volt, april hóban Olaszországba utazik az olasz királyi udvar látogatására. — **Dr. Koch gyógyszere** elárúsítását olyképz szabályozták, hogy gyógyeszeresek egy-egy köbcentimétert, 6 márkáért tartoznak adni; a félév alatt el nem adott mennyiséget pedig új szerrel való díjtalan kicserélés végett Berlinbe kötelesek küldeni.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

Alapos indok. Altiszt: Jelentem alásiao, egy napi szabadságot kérek! — Hadnagy: Már megint szabadság? Minek? — Altiszt: Holnap nősülök, kérem, aztán szeretném, ha én is ott lehetnék az esküvőn.

A kiholt után is hazudik. Egy öreg tengerész a bostoni temetőben keresi unokája sírját. Végre rákád a fejfára s az első, a mi szemébe ölik a felirat, valami szent atya kegyes mondása: „Még élek.” — Az öreg tengerész összecsapja kezét: — Sokat hazudtál, kedves öcsém, életemben, de hogy még holtod után is hazudjál, azt még se hittem volna!

LEVELEZÉS.

Garam-Lök, 1891. febr. 7.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Tudomásomra jutott, hogy a nagy-kálnai körorvosi állomás, melynek szükségét régóta sajnos érezzük, a közel jövőben beütköztetik. Örömmel üdvözljük és várjuk az e tárgyban leendő további intézkedést. Addig is, míg ez megtörténik, jónak látom a nyilvánosság terén a következőket elmondani.

Orvosunk tehát lesz, de hol vesszünk gyógyszert? Lévan? Léva gyalog 3 órányira van hozzánk. Nagy-Salló és Verebely szintén annyira vannak. Mig innét a gyógy-szer megérkezik, a beteg akár hány esetben meg is halhat.

Orvosunk csak úgy felelhet meg nemes hivatásának, ha gyógyszertára is van. E kettő együtt, egészségügyi szempontból, minden, maga az orvos nemes hivatásának csak részben felelhet meg.

Ha jól értesültem, a nagy-kálnai orvosi körhöz, Új-Bars, Marosfalva, Kis-Kálna, Nagy-Kálna, Alsó-Felső-Várad, Garam-Lök községek lennének csatolva. Pedig Új-Bars és Marosfalva, nemkülönbén Alsó- és Felső-Várad községek a Garamon át közlekedve, elég közel vannak Lévához. Mig Gyékényes, Felső- és Alsó-Györöd, Ény, Setétkút, Pozba, Besse, Alsó- és Felső-Pél ugyancsak nélkülözik az orvost és gyógyszertárt. Bizvást ezek közé számíthatom még Tóhöl és Lüle községeket is. Hátra vannak még a majrok, melyeken elég sokan lakaak, hogy figyelmeinket rájuk is ki kell terjesztenünk.

Kivánatos tehát, hogy a nagy-kálnai körorvosi állomás ne nagy-kálnai, hanem garam-löki kör legyen s e kör székhelye, Garam-Lök legyen s a kör gyógy-szertárt. Ez a gyógy-szerár, ha képzelünk egy tompa Δ alakot, melynek egyik szögletén Léva, másikon Nagy-Salló, harmadikon Verebely áll a gyógy-szerárával, épen a központon lesz s a következő községek, mint Garam-Lök, Felső- és Alsó-Györöd, Gyékényes, Mohi, Tóhöl, Ény, Setétkút, Besse, Pozba, Felső- és Alsó-Pél, Kis- és Nagy-Kálna községek teljesen, Új-Bars, Marosfalva, Lüle, részben, mindenkor itt szereznék be gyógy-szerszükségleteiket. Tehát 16 község egészségügyi érdeke — nem számítva az előzóra levő majorokat — kívánja, hogy Garam-Lökön nyitassék fiókgyógy-szertár s székhelye legyen a vidékünk számára választandó körorvosnak, annyival is inkább, mert valamennyi között ez a legnagyobb község közel 2 1/2 ezer lakossal s a jelzett 16 községnek természetes középpontján fekszik.

Ha nem lesz gyógy-szertárunk, ha 6 körorvosunk leszis, egészségügyi viszonyaink keveset javulnak, mig ezzel a mellett, hogy az orvosnak szép jövője lehet, addig nekünk is annyit használ, hogy a legnagyobb örömmel fizetjük a 80% személyenként, sőt még a honoráriummal sem fogunk fukarkodni annak, ki egészségünk felett örökösök.

Felhívom az itt elmondottakra a hatóság, a leendő orvos, s a lévai gyógy-szertártulajdonosok figyelmét, nem a magam, hanem a nép anyagi érdeke s a közegészségügy szempontjából. Ez utóbbi oly szomorú lábon áll e vidéken, hogy itt van a 12-ik óra tenni érte valamit.*)

Vagyok, tekintetes szerkesztő urnak:

tisztelője
Végh István.

*) Nem tehetjük teljesen magunkévá levelezőnk óhaját, mert mi e tekintetben eldő nézetet vallunk. Egy új gyógy-szertárunk Garam-Lökön vagy a közelben való felállítását szerintünk nemcsak ki nem fizetné magát, hanem a községnek annak is ki lenne téve, hogy a gyógy-szertár csekély forgalma és fogyasztása mellett — talán épen a közegészség rovására — állott anyagokból kapná gyógy-szereit. — Ezen ügyet legkönnyebben úgy lehetne megoldani, ha az illető körorvos egy, az orvosi kör igényeinek teljesen megfelelő, kézigyógy-szertárt tartana. — Szerk.

— **Bíróválasztás** volt kitűzve f. hó 24-ére Gr.-Szt.-Györgyön. Duba Mihály, az öreg bíró már előre ült, hogy e terhet ifjú vállakra helyezheti át; a szolgabíró ki is jelölt a község lakosai közül hármat, de a voksolást kérő választópolgárok nem látvau közöttük a maguk jelöltjét, tartózkodtak a szavazástól. A szolgabíró J a r a b e k Györgyöt, a választók többsége pedig Lőrincz Andrást óhajtaná a bírói székbe ültetni. A szolgabíró — mint értesülünk — a községi békejének megőrzése végett új választási határnapot fog kitűzni.

— **Miniszteri megbízás.** Az ar.-maróthi elemi és felső leányiskolában az igazgatói teendők vezetésével a közoktatásügyi miniszter F e r t i g Alajos, ar.-maróthi segédlelkészt bízta meg. Fertig Alajos egyuttal vizsgázott tanár is levén, alapos képzettséggel fogja vezetni a reá bízott intézetet. A tantestület is örömmel fogadta az új főnököt s így bizton remelhető, hogy az egykori jó egyetértés ismét vissza fog térni a tantestület tagjai közé.

— **Gyermekek színelőadása.** Szent-Benedeken — mint levelezőnk írja — mult hó 22-én az izraelita iskola növendékei színelőadást rendeztek. A jelenvolt szép számú községség nagy örömmel élvezte a kis szereplők ügyességét. Az előadást társasvacsora és ezt táncz követte, a mely a legvidámabb hangulatban jóval éjjel utánig tartott. Az elért szép siker sorban a fáradszathatlan rendezőség dicsérei.

— **Gyümölcsfaterenyésztési biztos.** A földmívelési miniszter az országos gyümölcsfaterenyésztés és kertészet szakaszterü vezetését életbeléptetni kívánván, e vezetést M o l n á r István, vincerellérképző-intézeti igazgatóra bízta s felhívta a hatóságokat, hogy a biztost feladata teljesítésében támogassák.

— **Az adriai biztosító társulat** mult évben Lévan letesített főügynökségét összevonta a balassa-gyarmatival és itt működött utkarái, V a j d a Vilhozt, hasonló minőségben Balassa Gyarmatra helyezte át.

— **Szembajások a sorozásnál.** A honvedelmi miniszter e napokban becsátotta ki rendeletét a sorozásról. Ennek egy külön pontja intézkedik az egyiptomi szembetegségben szenvedőkről, tekintettel arra, hogy ez a baj már nagyon általános nálunk. A rendelet értelmében az egyiptomi szembetegségben szenvedőket, feltéve, hogy gyógyulásuk valószínű, kórházba kell küldeni, vagy pedig valamely hatósági orvos kezelésére bízni s csak felgyógyulásuk után állítják őket a sorozó bizottság elé. Ugyanez intézkedések alá esnek azok a hdkötelesek is, a kik más, különösen mesterségesen előidézett szembajban szenvednek.

RÖVID HIREK. — **Hontvármegye**nek azon községei, melyeknek tót vagy egyáltalán idegen hangzású neveik vannak, kényveti terjesztettek fel a belügyminiszterriához, a melyben a nevek magyarosítását keremezik. — **Az orosz kormány** most már komolyan készül a sibiriai vasút építésére s a már kész tervek legközelebb az államtanács elé kerülnek. — **Nagy hőésés** volt Oiaszország néhány kerületében; némely helyen a hó méternyi magas, minden munka félbe szakadt s mert a téli készlet sok községben elfogyott, éhínségtől tartanak. —

Mig Tordáék Budára ránlutak szórakozni, néki ezalatt dolgozni kellett. A szakadatlan munkában sűrűn gyöngyözött homlokáról a verejték.

Majd e munkaja közben a fiatal Bolgárra gondolt, ki az első véletlen találka óta már sokszor volt hivatalos házukban. Hogy miért kereste fel oly gyakran Tordáékat? annak okát csak ők tudták legjobban. A szerelem akadályt nem ismert, mikor már megértik egymást, csak hogy ez utóbbi Tordáék még nem is sejtették. Csak néhány hónapja, hogy ismerték egymást és már is nyílt a rokonszeny közöttük . . . de titkos mások előtt.

A fali óra épp delutáni négy órát mutatott, mikor egy gyengéd kopogás zavarta meg munkájában, melyben szinte beleüledt.

— Kálmán! gondoltam, hogy o'jősz — szólott a belépő fiatal embernek, mi alatt letéve munkáját s lassu léptekkel eléje ment.

— Othon vannak? — kérde gyöngéd hangon az, fejével a többi szobák felé mutatott egy kezesök kíséretében.

— Dehogy vannak! Hiszen tudod, hogy mindig szórakoznak, egy nap sem mulik el anélkül, én pedig . . .

Wanda e szavainál elkorodott s elérzékenyedve gyönyörű szemében gyöngyök-ként könyek gyültek, miket, hogy elrejtessen Kálmán előtt, szótlanul bontakozott ki annak karjaiból s az eddigi helyére ült. De Kálmán a félhomályos szobában is látta a leány szeméinek könyezését, majd érezé, hogy két forró csepp égetet érinti kezét. (Folyt. köv.)

határozta, hogy Thaly Istvánnak „Bátori Schu ez Bódog élettrajza” című művét kiadja. Bátori Schulez élete három megyét émi közelri: Barsban született, Komáromvarmegyében küzött és Esztergomvarmegyében meghalt. Vármegyénk leróttá derek szülötte iránti kegyeletét szülőházának megjelölésével; Esztergomvarmegye sirem léket emelt Esztergomban nyugzó hmvai fölé s a komáromvarmegyei Thaly István a hős élettrajzának megírásával áldozott emlékének. Mint hogy pedig szabadságharcunk jeleséi nem egyes vármegyéké, hanem az egész hazáé, reméljük, hogy a díszesen kiállított mű az egész országban el fog terjedni, megismertetve Bátori Schulez Bódog hazafias tetteivel e haza fiút és leányait. A kötet a Franklin társulatnál jelenik meg. Ara csak 50 kr Az előfizetési pénzek márczius 31-ig a körnöczbányai magyar egyesülethez küldendők; a tisz a jövedlem az egyesület céljaira lesz fordítva.

— **Mükedvelő előadás.** A barsmegyei casino egylet Ar.-Maróthon saját helyiségei nagy termében tegnap mükedvelő előadást rendezett. Színrekerültek: E g y j á t s z m a p i q u e t és E g y c s é s z e t h e a című egy felvonásos vígjátékok, a melyekben szerepeltek: Rakovszky Margit, Simonidesz Jolán, Simonyi Elemér, Ponoczký István, dr. Persay Ferencz, Bodó János, Elek Károly és Réthy Gyula.

— **Kinevezés.** Geletneki levelezőnk arról értesít, hogy B o g i s i e h Agoston, dóczifürészi rom. kath. plebános, vármegyénk közigi bizottságának tagja, geletneki plebánossá neveztetett ki.

— **Körnöczbánya mint nyaraló hely.** Körnöczbánya regényes, balszamos levegőjü vidéke évről-évre több-több nyaraló vendéget vonz oda. Nagy előnye, hogy a fenyőrengeteg közvelel a város mellett terül el úgy, hogy a ház-orok egészen belenyúlnak. A város építte te az erdőben a „Vadászküri” nevű csinos vendéghő, melynek emeleti része vendéglakású s z o g á l. Eszobákat már karácsony előtt lefoglaltak, valamint a fűrészalom mellett levő szabadható szobákat s. Sokan a városban fogadnak inkább. De nem esoda, mert a városk ifoghatatlan a szobáknál-zobáknál ponostan s szabaduló helyekben. A város késztette egyházy séadéit is, padlókat, filagónákat s egy magas sziklaszalony kies fekvésü gloriettet. A magyar egyesület pedig azon fáradozik, hogy meghonosítsa a havasi gyopárt és havasi rózsát, a melyek bizonyára újabb bajt és érdeket kölcsönözzenek az egész vidéknek.

— **Az aranyos-maróth-érs-kujvár** vasút engedélyeséi — hír szerint — a vasút üzemére vonatkozólag a orosz rakallanvasutársasággal már egyezségre lépetek. A vonatpártisa beárása és az engedélyezési tárgyalás rövid idő alatt eszközöttek s miután a finanszírozás már biztosítva van, az építés valószínűleg meg ez év tavaszán megkezdik.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter L a p s á n s z k y János kassai állami főreáliskolai rendes tanárt ugyanazon minőségben szolgáltatételre a körnöczbányai állami főreáliskolához helyezte át.

fiatal embert, kinek tekintete oly sokszor találkozott az övével. Ott volt most mellette az, akit titkon vágyott látni, közelebb ismerni, ott haladt balján. Finom társalgása, megnyerő magatartása, kellemesen hatottak Wandára, tiszta hangzású szavai is oly lágyan csengtek fülebe. Szemeit nem merte az ifjura irányítani, hanem időnkint lesütve azokat, szerényen s kimért léptekkel haladt. Aranyszín s dus hajzata, finom síma szemöldő-i alól égkek szemek, piros s néha mosolyra nyíló ajak alul tündöklő fogai, halvány orcáján helyenkint szagatott pir, nyulának termet s karesuság oly jól illettek néki.

Arczán némi zavartság tükrözött; érezte, hogy először van alkalma átélni az ismerkedés kellemes perezeit. Igen, most volt alkalma először érezni magát oly helyzetben, mikor szomorú sorsában derültebb a hangulat.

Néha félelem is szállotta meg; aggódta tekintett maga elé, hogy a járó-kelők között nem találkozik-e egy-két ismert arccal. Majd Tordáékra gondolt, remegve attól, ha esetleg tudomásukra jutna e találkaja.

Rövid idej óta után egy divatáru kereskedés előtt állapodik meg, hol Wanda megköszöné kísérelje sziveségét s még egy-pár szót váltott avval, szivélyes kézfogás után, majd egy titkos pillantás — távoztak egymástól.

Tordáék távol voltak a háztól, csak egyedüli Wanda volt honn. Az udvarra nyílló ablakos szobában volt munkájával elfoglalva. Az ablak zsálfai felig le voltak eresztve s azok párhuzamos nyílásain a nap megtört sugarai gyöngén villogtak a padlózatán. E kissé hűs, félíg homálylyal borított szobában va rogatott Wanda.

